

The Millie Arbesfeld
Midreshet Yom Rishon

Sunday Morning Learning Program for Women

WWW.MIDRESHETYOMRISHON.ORG

*A Portrait of Rivka:
 Avraham's Niece,
 Yitzchak's Wife,
 Yaakov's Mother*

This week's program is dedicated by
 Drs. Avi and Elin Freilich in memory of her mother,
 Dorothy Weinstein
 דבורה סלאווא בת ר' יצחק ע"ה



Mrs. Elana Flaumenhaft
 כג' חשוון תשע"ד • October 27, 2013

1) בראשית פרק יא

- (י) אֵלֶּה תּוֹלְדֹת שָׁם שָׁם בֶּן מֵאֵת שָׁנָה וַיּוֹלֵד אֶת אַרְפֶּכְשָׁד שְׁנַתִּים אַחַר הַמַּבּוּל :
 (כד) וַיְחִי נַחֲוֹר תְּשֻׁעַ וְעֶשְׂרִים שָׁנָה וַיּוֹלֵד אֶת תְּרַח :
 (כה) וַיְחִי נַחֲוֹר אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת תְּרַח תְּשֻׁעַ עֲשָׂרָה שָׁנָה וּמֵאֵת שָׁנָה וַיּוֹלֵד בָּנִים וּבָנוֹת : ס
 (כו) וַיְחִי תְּרַח שִׁבְעִים שָׁנָה וַיּוֹלֵד אֶת אַבְרָם אֶת נַחֲוֹר וְאֵת הָרָן :
 (כז) וְאֵלֶּה תּוֹלְדֹת תְּרַח תְּרַח הוֹלִיד אֶת אַבְרָם אֶת נַחֲוֹר וְאֵת הָרָן וְהָרָן הוֹלִיד אֶת לוֹט :
 (כח) וַיָּמָת הָרָן עַל פְּנֵי תְּרַח אָבִיו בְּאֶרֶץ מוֹלְדֹתוֹ בְּאוּר כְּשָׂדִים :
 (כט) וַיִּקַּח אַבְרָם וְנַחֲוֹר לָהֶם נָשִׁים שָׁם אֵשֶׁת אַבְרָם שָׂרִי וְשֵׁם אֵשֶׁת נַחֲוֹר מְלֶכָה בֵּת הָרָן אָבִי מְלֶכָה וְאָבִי יִסְכָּה :
 (ל) וַתְּהִי שָׂרִי עֲקָרָה אֵין לָהּ וָלֵד :
 (לא) וַיִּקַּח תְּרַח אֶת אַבְרָם בְּנוֹ וְאֵת לוֹט בֶּן הָרָן בֶּן בְּנוֹ וְאֵת שָׂרִי כַלְתּוֹ אֵשֶׁת אַבְרָם בְּנוֹ וַיֵּצְאוּ אֹתָם מֵאוּר כְּשָׂדִים לְלֶכֶת אֶרְצָה כְּנַעַן וַיָּבֹאוּ עַד חָרָן וַיִּשְׁבּוּ שָׁם :
 (לב) וַיְהִי יְמֵי תְּרַח חֲמֵשׁ שָׁנִים וּמֵאֵתִים שָׁנָה וַיָּמָת תְּרַח בְּחָרָן :

2) בראשית פרק כב

- (כ) וַיְהִי אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיִּגַּד לְאַבְרָהָם לֵאמֹר הִנֵּה יִלְדָה מְלֶכָה גַם הוּא בָנִים לְנַחֲוֹר אַחִיד :
 (כא) אֵת עוֹץ בְּכָרוֹ וְאֵת בּוֹז אַחִיו וְאֵת קְמוּאֵל אָבִי אַרְם :
 (כב) וְאֵת כְּשָׁד וְאֵת חֲזוֹ וְאֵת פְּלִדְשׁ וְאֵת יְדִלְף וְאֵת בְּתוּאֵל :
 (כג) וּבְתוּאֵל יָלַד אֶת רַבְקָה שְׂמֹנֶה אֵלֶּה יִלְדָה מְלֶכָה לְנַחֲוֹר אַחִי אַבְרָהָם :
 (כד) וּפִילְגֶשׁוּ וּשְׂמָה רְאוּמָה וְתַלְדָּה גַם הוּא אֶת טֹבַח וְאֵת גַּחַם וְאֵת תַּחַשׁ וְאֵת מַעֲכָה :

3) רש"י בראשית פרק כב

- (כג) ובתואל ילד את רבקה - כל היחוסין הללו לא נכתבו אלא בשביל פסוק זה :

4) רמב"ן בראשית פרק כב

- (כג) ובתואל ילד את רבקה - לא הזכיר הכתוב לבן, ואם הוא גדול מרבקה, כי לא בא להזכיר רק השמונה שילדה מלכה לנחור, אבל הזכיר רבקה כי להודיע יחוסה באה הפרשה. וטעם אבי ארם - לא הזכיר ארם רק להודיע ולהכיר קמואל, כי ארם היה נכבד מאביו. ואולי קמואל אחר היה בדורם וזה אבי ארם :

5) בראשית פרק כד

- (א) וַאֲבָרְהָם זָקֵן בָּא בְּיָמָיו וְהוּא בָרַךְ אֶת אַבְרָהָם בְּפֶלֶל :
 (ב) וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אֶל עֶבְדּוֹ זָקֵן בֵּיתוֹ הַמִּשְׁלָל בְּכָל אֲשֶׁר לוֹ שִׁים נָא יָדְךָ תַּחַת יְרֵכִי :
 (ג) וַאֲשַׁבְעֶיךָ בַּהּ אֱלֹקֵי הַשָּׁמַיִם וְאֱלֹקֵי הָאָרֶץ אֲשֶׁר לֹא תִקַּח אִשָּׁה לְבָנִי מִבְּנוֹת הַכְּנַעֲנִי אֲשֶׁר אֲנִי יוֹשֵׁב בְּקִרְבּוֹ :
 (ד) כִּי אֵל אֲרֻצִּי וְאֵל מוֹלְדֹתַי תִּלְדָּה וְלִקְחָתָּ אִשָּׁה לְבָנִי לְיִצְחָק :
 (ה) וַיֹּאמֶר אֱלֹוֵ הַעֶבֶד אוֹלֵי לֹא תֹאכְהָ הָאִשָּׁה לְלֶכֶת אַחֲרַי אֶל הָאָרֶץ הַזֹּאת הִתְשַׁב אֲשִׁיב אֶת בְּנִי אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר יֵצְאָתָּ מִשָּׁם :
 (ו) וַיֹּאמֶר אֱלֹוֵ אַבְרָהָם הִשְׁמָר לָךְ פֶּן תִּשְׁיַב אֶת בְּנִי שְׂמָה :

- (ז) ה' אֱלֹקֵי הַשָּׁמַיִם אֲשֶׁר לָקַחְנִי מִבֵּית אָבִי וּמֵאֶרֶץ מוֹלַדְתִּי וְאֲשֶׁר דִּבֶּר לִי וְאֲשֶׁר נִשְׁבַּע לִי לֵאמֹר לְזַרְעֶךָ אֶתֶּן אֶת הָאָרֶץ הַזֹּאת הוּא יִשְׁלַח מַלְאָכָו לְפָנֶיךָ וְלָקַחְתָּ אֶשָׁה לְבְנֵי מִשְׁם :
 (ח) וְאִם לֹא תֵאָבֵהּ הָאִשָּׁה לְלַכְתָּ אַחֲרָיִךָ וְנִקִּיתָ מִשְׁבַּעַתִּי זֹאת רַק אֶת בְּנֵי לֹא תִשָּׁב שְׁמָה :
 (ט) וַיִּשֶׁם הָעֶבֶד אֶת יְדוֹ תַחַת יָרֵךְ אַבְרָהָם אֲדֹנָיו וַיִּשְׁבַּע לוֹ עַל הַדָּבָר הַזֶּה :

6) בראשית פרק יב

- (א) וַיֹּאמֶר ה' אֶל אַבְרָם לֵךְ לְךָ מֵאֶרֶץ עֵבְרָה וּמִמּוֹלַדְתְּךָ וּמִבֵּית אָבִיךָ אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר אֲרָאָךְ :
 (ב) וְאֶעֱשֶׂךָ לְגוֹי גָדוֹל וְאַבְרָהָם וְאַגְדָּלָה שְׁמֶךָ וְהָיָה בְרָכָה :
 (ג) וְאַבְרָהָם מְבָרְכֶיךָ וּמְקַלְלֶיךָ אֵאָר וְנִבְרָכוּ בְךָ כָּל מִשְׁפַּחַת הָאָדָמָה :
 (ד) וַיֵּלֶךְ אַבְרָם כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר אֵלָיו ה' וַיֵּלֶךְ אִתּוֹ לוֹט וְאַבְרָם בֶּן חָמֵשׁ שָׁנִים וְשִׁבְעִים שָׁנָה בְּצֵאתוֹ מִחָרָן :
 (ה) וַיִּקַּח אַבְרָם אֶת שָׂרִי אִשְׁתּוֹ וְאֶת לוֹט בֶּן אָחִיו וְאֶת כָּל רְכוּשָׁם אֲשֶׁר רָכְשׁוּ וְאֶת הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר עָשׂוּ בְּחָרָן וַיֵּצְאוּ לְלַכְתָּ אַרְצָה כְּנַעַן וַיָּבֹאוּ אַרְצָה כְּנַעַן :
 (ו) וַיַּעֲבֹר אַבְרָם בְּאֶרֶץ עַד מְקוֹם שְׂכָם עַד אֵלּוֹן מוֹרָה וְהַכְּנַעֲנִי אָז בְּאֶרֶץ :
 (ז) וַיִּרְא ה' אֶל אַבְרָם וַיֹּאמֶר לְזַרְעֶךָ אֶתֶּן אֶת הָאָרֶץ הַזֹּאת וַיְכֹן שָׁם מִזְבֵּחַ לַיהוָה הַנִּרְאָה אֵלָיו :
 (ח) וַיַּעֲתֶק מִשְׁם הַהִרָה מִקְדָּם לְבֵית אֵל וַיֵּט אֶהְלֵה בֵּית אֵל מִיָּם וְהָעֵי מִקְדָּם וַיְכֹן שָׁם מִזְבֵּחַ ל' ה' וַיִּקְרָא בְּשֵׁם ה' :
 (ט) וַיִּסַּע אַבְרָם הַלּוֹךְ וְנִסּוּעַ הַנֶּגְבָה :

7) בראשית פרק כד

- (י) וַיִּקַּח הָעֶבֶד עֲשָׂרָה גַמְלִים מְגַמְלֵי אֲדֹנָיו וַיֵּלֶךְ וְכָל טוֹב אֲדֹנָיו בְּיָדוֹ וַיִּקָּם וַיֵּלֶךְ אֶל אָרֶם נְהָרִים אֶל עִיר נַחֲוֹר :
 (יא) וַיְבָרֶךְ הַגַּמְלִים מִחוּץ לְעִיר אֶל בְּאֵר הַמַּיִם לַעֲת עָרַב לַעֲת צֵאת הַשָּׂאֲבֹת :
 (יב) וַיֹּאמֶר ה' אֱלֹקֵי אֲדֹנָי אַבְרָהָם הַקָּרָה נָא לְפָנַי הַיּוֹם וַעֲשֵׂה חֶסֶד עִם אֲדֹנָי אַבְרָהָם :
 (יג) הִנֵּה אֲנִכִּי נֹצֵב עַל עֵין הַמַּיִם וּבְנוֹת אֲנִשִּׁי הָעִיר יֵצְאוּ לְשָׂאֵב מַיִם :
 (יד) וְהָיָה הַנֶּעֱרָר אֲשֶׁר אָמַר אֵלָיָה הַטִּי נָא כַדָּף וְאֲשַׁתָּה וְאִמְרָה שְׁתֵּה וְגַם גַּמְלִיךָ אֲשַׁקֶּה אֶתְּךָ הַכַּחֲתָ לְעַבְדְּךָ לִיצְחָק וְכָה אֲדַע כִּי עָשִׂיתָ חֶסֶד עִם אֲדֹנָי :
 (טו) וַיְהִי הוּא טָרָם כָּלָה לְדַבֵּר וְהָיָה רַבְקָה יֹצֵאת אֲשֶׁר יָלְדָה לְבְתוּאֵל בֶּן מִלְכָּה אִשְׁתּוֹ נַחֲוֹר אָחִי אַבְרָהָם וְכַדָּה עַל שְׂכָמָה :
 (טז) וְהַנֶּעֱרָר טַבַּת מְרָאָה מְאֹד בְּתוּלָה וְאִישׁ לֹא יָדָעָה וַתִּרְדַּח הָעַיִנָּה וַתִּמְלֵא כַדָּה וַתַּעֲלֶה :
 (יז) וַיִּרְץ הָעֶבֶד לְקִרְאָתָהּ וַיֹּאמֶר הַגַּמְיָאִנִּי נָא מַעֲט מַיִם מִכַּדָּף :
 (יח) וַתֹּאמֶר שְׁתֵּה אֲדֹנָי וַתִּמְהַר וַתִּרְדַּח כַּדָּה עַל יָדָהּ וַתִּשְׁקֶהוּ :
 (יט) וַתִּכַּל לְהִשְׁקָתוֹ וַתֹּאמֶר גַּם לְגַמְלֶיךָ אֲשַׁאֲב עַד אִם כָּלוּ לְשָׁתֵת :
 (כ) וַתִּמְהַר וַתַּעֲרַר כַּדָּה אֶל הַשְּׂקֵת וַתִּרְץ עוֹד אֶל הַבְּאֵר לְשָׂאֵב וַתִּשְׁאֲב לְכָל גַּמְלָיו :
 (כא) וְהָאִישׁ מִשְׁתָּאָה לָּהּ מִחֲרִישׁ לְדַעַת הַהֲצִלִּית יְקוּק דְרָכּוֹ אִם לֹא :
 (כב) וַיְהִי כַּאֲשֶׁר כָּלוּ הַגַּמְלִים לְשָׁתוֹת וַיִּקַּח הָאִישׁ נֹזֵם זָהָב בְּקַע מִשְׁקָלוֹ וּשְׁנֵי צַמִּידִים עַל יָדָיָה עֲשָׂרָה זָהָב מִשְׁקָלָם :
 (כג) וַיֹּאמֶר בֵּת מִי אַתָּה הַגִּידִי נָא לִי הַיֵּשׁ בֵּית אָבִיךָ מְקוֹם לְנֹו לְלִין :
 (כד) וַתֹּאמֶר אֵלָיו בֵּת בְּתוּאֵל אֲנִכִּי בֶן מִלְכָּה אֲשֶׁר יָלְדָה לְנַחֲוֹר :
 (כה) וַתֹּאמֶר אֵלָיו גַּם תְּכֵן גַּם מִסְּפוּא רַב עֲמָנוּ גַם מְקוֹם לְלוֹן :
 (כו) וַיִּקַּד הָאִישׁ וַיִּשְׁתַּחוּ לָהּ :
 (כז) וַיֹּאמֶר בְּרוּךְ ה' אֱלֹקֵי אֲדֹנָי אַבְרָהָם אֲשֶׁר לֹא עֲזָב חֶסְדּוֹ וְאִמְתּוֹ מִעַם אֲדֹנָי אֲנִכִּי בְּדָרְךָ נִחַנִּי יְקוּק בֵּית אָחִי אֲדֹנָי :

8) בראשית פרק יח

- (א) וַיֵּרָא אֵלָיו ה' בְּאֵלֵי מִמְרָא וְהוּא יֹשֵׁב פֶּתַח הָאֵהָל כַּחַם הַיּוֹם :
- (ב) וַיֵּשָׂא עֵינָיו וַיֵּרָא וְהִנֵּה שְׁלֹשָׁה אַנְשִׁים נֹצְבִים עָלָיו וַיֵּרָא וַיֵּרֶץ לְקִרְאתָם מִפֶּתַח הָאֵהָל וַיִּשְׁתַּחוּ אַרְצָה :
- (ג) וַיֹּאמֶר אֲדֹנָי אִם נָא מְצִאתִי חַן בְּעֵינֶיךָ אֵל נָא תַעֲבֹר מֵעַל עַבְדְּךָ :
- (ד) יָקַח נָא מֵעֵט מִיָּם וְרַחֲצוּ רַגְלֵיכֶם וְהִשְׁעֲנוּ תַחַת הָעֵץ :
- (ה) וְאָקַחָה פֶתַח לְחֵם וְסַעְדוּ לְבַבְכֶם אַחֵר תַּעֲבֹרוּ כִּי עַל פֶּן עַבְרַתְּם עַל עַבְדְּכֶם וַיֹּאמְרוּ כֵּן תַּעֲשֶׂה כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ :
- (ו) וַיִּמְהַר אַבְרָהָם הָאֵהָלָה אֶל שְׂרָה וַיֹּאמֶר מִהְרֵי שְׁלֹשׁ סָאִים קָמַח סִלַּת לְוִשִׁי וְעָשִׂי עֲגוֹת :
- (ז) וְאֵל הַבְּקָר רֵץ אַבְרָהָם וַיִּקַּח בֶּן בְּקָר רֶךָ וְטוֹב וַיִּתֵּן אֶל הַנְּעָר וַיִּמְהַר לַעֲשׂוֹת אֹתוֹ :
- (ח) וַיִּקַּח חֲמָאָה וְחָלָב וַיִּבֶן הַבְּקָר אֲשֶׁר עָשָׂה וַיִּתֵּן לַפְּנִיָּהֶם וְהוּא עֹמֵד עֲלֵיהֶם תַּחַת הָעֵץ וַיֹּאכְלוּ :

9) תוספות מסכת יבמות דף סא עמוד ב

וכן הוא אומר והנערה טובת מראה מאד - תימה דהכא משמע דרבקה נערה היתה ובסדר עולם (פ"א) תניא בהדיא שהיתה בת שלש כשנשאה יצחק ואי אפשר להגיה דהא תניא התם יצחק אבינו כשנעקד על גבי המזבח היה בן שבעה ושלושים שנה ובו בפרק נולדה רבקה וכתוב ויהי יצחק בן ארבעים שנה וגו' נמצאת שהיתה בת ג' וה"ר שמואל חסיד משפיר"א הוכיח שהיתה בת י"ד מדתניא בספרי ו' זוגות שנותיהן שוות וקחשיב קהת ורבקה וקהת חיה קל"ג כדכתיב בקרא ואם היתה בת י"ד כשנשאה אז החשבון מכוון דכשנולד יעקב היתה בת ל"ד ויעקב היה בן צ"ט כשמתה רבקה הרי קל"ג שהרי כשנתברך היה בן ס"ג שאז מת ישמעאל וכל שנותיו של ישמעאל קל"ז כדכתיב וישמעאל (גדול מיצחק י"ד שנה ויצחק בן ס' שנה בלדת אותם א"כ ישמעאל) בן ע"ד ונשאר מלידת יעקב עד סוף שני ישמעאל ס"ג וי"ד נטמן בבית עבר כדאמרינן במגילה (דף יז.) ועשרים שנה בבית לבן ושתי שנים בדרך ואז מתה רבקה כדדרשינן (מדרש רבה קהלת פ"ב) אלון בכות שתי בכיות של רבקה ומניקתה הרי צ"ט וצריך לומר דמדרשות חלוקים זה על זה

10) בראשית פרק כד

- (כח) וַתֵּרֶץ הַנְּעָר וַתֵּגֵד לְבֵית אִמָּה פְּדֻבְרִים הָאֵלָה :
- (כט) וּלְרַבְּקָה אַח וְשָׂמוּ לָבֶן וַיֵּרֶץ לָבֶן אֶל הָאִישׁ הַחוּצָה אֶל הָעֵץ :
- (ל) וַיְהִי כִּפְרָאֵת אֵת הַנְּזִם וְאֵת הַצְּמָדִים עַל יְדֵי אַחֲתוֹ וַיִּשְׁמְעוּ אֵת דְּבָרֵי רַבְּקָה אַחֲתוֹ לְאִמָּה רַבָּה אֵלֵי הָאִישׁ וַיָּבֵא אֶל הָאִישׁ וְהִנֵּה עֹמֵד עַל הַגְּמָלִים עַל הָעֵץ :
- (לא) וַיֹּאמֶר בּוֹא בְרוּךְ ה' לָמָּה תַעֲמֹד בַּחוּץ וְאַנְכִי פְּנִיתִי הַבַּיִת וּמְקוֹם לְגַמְלִים :
- (לב) וַיָּבֵא הָאִישׁ הַבַּיְתָה וַיִּפְתַּח הַגְּמָלִים וַיִּתֵּן תָּבֶן וּמִסְפּוֹא לְגַמְלִים וּמִיָּם לְרַחֵץ רַגְלָיו וְרַגְלֵי הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר אִתּוֹ :

11) בראשית פרק כד

- (מט) וַעֲתָה אִם יִשְׁכֶם עֲשִׂים חֶסֶד וְאַמֶּת אֵת אֲדֹנָי הַגִּידוּ לִי וְאִם לֹא הַגִּידוּ לִי וְאֶפְנֶה עַל יָמִין אוֹ עַל שְׂמָאל :
- (נ) וַיַּעַן לָבֶן וּבְתוּאֵל וַיֹּאמְרוּ מַה יֵּצֵא הַדָּבָר לֹא נוּכַל דִּבֵּר אֵלֶיךָ רַע אוֹ טוֹב :
- (נא) הִנֵּה רַבְּקָה לְפָנֶיךָ קַח וְלֶךְ וְתָהִי אִשָּׁה לָבֶן אֲדֹנֶיךָ כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ ה' :
- (נב) וַיְהִי כַּאֲשֶׁר שָׁמַע עֲבָד אַבְרָהָם אֵת דְּבָרֵיהֶם וַיִּשְׁתַּחוּ אַרְצָה לָהּ :
- (נג) וַיּוֹצֵא הָעֶבֶד כָּלִי כֶסֶף וְכָלִי זָהָב וּבְגָדִים וַיִּתֵּן לְרַבְּקָה וּמַגְדָּנָתָהּ לְאָחִיָּהּ וּלְאִמָּהּ :
- (נד) וַיֹּאכְלוּ וַיִּשְׁתּוּ הוּא וְהָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר עִמּוֹ וַיְלִינוּ וַיִּקְוּמוּ כַּבְּקָר וַיֹּאמֶר שְׁלַחְנִי לְאֲדֹנָי :

- (נה) וַיֹּאמֶר אַחִיעָז וְאֵמָה תֵּשֵׁב הַנֶּעֱרָר אֲתָנוּ יָמִים אוֹ עֲשׂוֹר אַחַר תֵּלֶךְ :
 (נו) וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם אַל תִּתְּרוּ אֵתִי וְהִ' הַצְּלִיחַ דְּרָכֵי שְׁלַחוּנֵי וְאַלֶּכָה לְאֹדְנִי :
 (נז) וַיֹּאמְרוּ נִקְרָא לְנֶעֱרָר וְנִשְׁאַלְהָ אֵת פִּיהָ :
 (נח) וַיִּקְרָאוּ לְרַבֵּקָה וַיֹּאמְרוּ אֵלֶיהָ הִתְלַכִּי עִם הָאִישׁ הַזֶּה וְתֹאמְרִי אֵלָיו :
 (נט) וַיִּשְׁלַחוּ אֵת רַבֵּקָה אַחֲתָם וְאֵת מְנַקְתָּהּ וְאֵת עֶבֶד אַבְרָהָם וְאֵת אֲנָשָׁיו :
 (ס) וַיִּבְרְכוּ אֵת רַבֵּקָה וַיֹּאמְרוּ לָהּ אַחֲתָנוּ אֵת הַיּוֹדֵי לְאֵלֵינוּ רַבֵּקָה וַיִּירֶשׁ זֶרְעָךְ אֵת שְׂעֵר שְׂנְאָיו :

12) רש"י בראשית פרק כד

- (ס) את היי לאלפי רבבה - את זרעך תקבלו אותה ברכה שנאמר לאברהם בהר המוריה (לעיל כב יז) הרבה ארבה את זרעך וגו'. יהי רצון שיהא אותו הזרע ממך ולא מאשה אחרת:

13) בראשית פרק כב

- (טו) וַיִּקְרָא מְלֶאכֶד יְקִוֶּקֶת אֶל אַבְרָהָם שְׁנֵית מִן הַשָּׁמַיִם :
 (טז) וַיֹּאמֶר בִּי נִשְׁבַּעְתִּי נְאֻם יְקִוֶּקֶת כִּי יַעֲנֶנּוּ אֲשֶׁר עָשִׂיתָ אֵת הַדְּבָר הַזֶּה וְלֹא חִשַּׁבְתָּ אֵת בְּנֵיךְ אֵת יְחִידְךָ :
 (יז) כִּי בָרַךְ אַבְרָהָם וְהִרְבָּה אַרְבָּה אֵת זֶרְעוֹ כְּכֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם וְכַחֲלוֹל אֲשֶׁר עַל שְׁפַת הַיָּם וַיִּירֶשׁ זֶרְעוֹ אֵת שְׂעֵר אֵיבָיו :
 (יח) וְהַתְּבַרְכוּ בְּזֶרְעוֹ כֹּל גּוֹי הָאָרֶץ עַקֵּב אֲשֶׁר שָׁמַעְתָּ בְּקִלִּי :
 (יט) וַיֵּשֶׁב אַבְרָהָם אֶל נְעָרָיו וַיִּקְמוּ וַיִּלְכוּ יַחְדָּו אֶל בְּאֵר שֶׁבַע וַיֵּשֶׁב אַבְרָהָם בְּבְאֵר שֶׁבַע : פ

14) בראשית פרק כד

- (סא) וַתִּקַּם רַבֵּקָה וַנְעֻרְתִּיהָ וַתִּרְכַּבְנָה עַל הַגְּמֵלִים וַתִּלְכְּנָה אַחֲרֵי הָאִישׁ וַיִּקַּח הָעֶבֶד אֵת רַבֵּקָה וַיִּלְךְ :
 (סב) וַיִּצְחַק בָּא מִבּוֹא בְּאֵר לְחֵי רְאִי וְהוּא יוֹשֵׁב בְּאֶרֶץ הַנְּגֹב :
 (סג) וַיֵּצֵא יִצְחָק לְשׁוּחַ בְּשָׂדֵה לְפָנוֹת עָרֵב וַיִּשָּׂא עֵינָיו וַיִּרְא וְהִנֵּה גְּמֵלִים בָּאִים :
 (סד) וַתִּשָּׂא רַבֵּקָה אֵת עֵינֶיהָ וַתִּרְא אֵת יִצְחָק וַתִּפֹּל מֵעַל הַגְּמֵל :
 (סה) וַתֹּאמֶר אֵל הָעֶבֶד מִי הָאִישׁ הַלְזָה הַחֵלֶךְ בְּשָׂדֵה לְקַרְאֲתָנוּ וַיֹּאמֶר הָעֶבֶד הוּא אֹדְנִי וַתִּקַּח הַצְּעִיף וַתִּתְּכֶס :
 (סו) וַיִּסְפֹּר הָעֶבֶד לְיִצְחָק אֵת כָּל הַדְּבָרִים אֲשֶׁר עָשָׂה :
 (סז) וַיְבָאָה יִצְחָק הָאֵהָלָה שָׂרָה אִמּוֹ וַיִּקַּח אֵת רַבֵּקָה וַתְּהִי לוֹ לְאִשָּׁה וַיִּנְחָהּ וַיִּנְחָם יִצְחָק אַחֲרֵי אִמּוֹ : פ

15 העמק דבר בראשית כד:סה

ממנו שהוא אישה, ותקח הצעיר ותתכם. מרוב פחד ובושה כמו שמצינה שאינה ראויה להיות לו לאשה, ומאז והלאה נקבע בלבה פחד ממנו, ולא הייתה עם יצחק כמו שרה עם אברהם,

ורחל עם יעקב, אשר בהיות להם איזה קפידא עליהם או שינוי דעה לא בושו לדבר רחל לפנייהם, משא"כ רבקה. וכל זה הקדמה להסיפור שיבוא בפרשת מולדות שהיו יצחק ורבקה מחולקים בדעות, ומכ"מ לא מלאה רבקה לב להעמיד את יצחק על דעתה בדברים נכוחים כי היא יודעת האמת כי עשו רק יד צפיו, וכן בשעת הזרקות, וכל זה הי' סיבה מהקב"ה שיגיעו הזרקות ליעקב דוקא באותו האופן וכאשר יבואר במקומו טעם הדבר, ואלו הייתה רבקה עם אישה כמו שרה ורחל עם אנשיהן, לא הי' מגיע בזה האופן, והכל בהשגחה פרטית מראש שחגיע רבקה ליצחק בשעה שתזהל ממנו, וינא אחרית דבר כפי רצונו ית':

16 העמק דבר בראשית כד:סז

ויאדהבה. דמוה דכתיב ומהי לו לאשה אין הוכחה שאהבה, שהרי הי' מוכרח לישאנה כי לא בנקל ימצא במולה ממשפחתו דוקא, מש"ה הולך הכתוב לפרש שמלא ממנה קורת רוח מאהבה, עד שבה התנחם מעצבונו על אמו: ביה (א) ויסף

17 בראשית פרק כה

- (יט) ואלה תולדות יצחק בן אברהם אברהם הוליד את יצחק:
 (כ) ויהי יצחק בן ארבעים שנה בקחתו את רבקה בת בתואל הארמי מפדן ארם אחות לבן הארמי לו לאשה:
 (כא) ויעתר יצחק לה' לנכח אשתו כי עקרה הוא ויעתר לו ה' ותהר רבקה אשתו:
 (כב) ויתרצצו הבנים בקרבה ותאמר אם פן למה זה אנכי ותלך לדרש את ה':
 (כג) ויאמר ה' לה שני גוים בבטןך ושני לאמים ממעריך יפרדו ולאם מלאם יאמץ ורב יעבד צעיר:
 (כד) וימלאו ימיה ללדת והנה תומם בבטנה:
 (כה) ויצא הראשון אדמוני פלו כאדרת שער ויקראו שמו ישור:

18 בראשית רבה (וילנא) פרשה סג

ה ויעתר יצחק לה' לנכח אשתו, רבי יוחנן וריש לקיש, רבי יוחנן אמר ששפך תפלות בעושר, ר"ל אמר שהיפך את הגזירה ולפום כן קריין ליה עתרא דאפיך אידרא, לנכח אשתו, מלמד שהיה יצחק שטוח כאן

והיא שטוחה כאן ואומר רבש"ע כל בנים שאתה נותן לי יהיו מן הצדקת הזו אף היא אמרה כן כל בנים שאת עתיד ליתן לי יהיו מן הצדיק הזה, כי עקרה היא, רבי יודן בשם רבי לקיש עיקר מטריין לא הוה לה וגלף לה הקב"ה עיקר מטריין, ויעתר לו ה', רבי לוי אמר משל לבן מלכים שהיה חותר על אביו ליטול ליטרא של זהב והיה זה חותר מבפנים וזה חותר מבחוץ שכן בערביא קורין לחתירתא עתירתא.

19) רש"י בראשית פרק כה

לנכח אשתו - זה עומד בזוית זו ומתפלל, וזו עומדת בזוית זו ומתפללת:

20) רמב"ן בראשית פרק כז

(ד) בעבור תברכך נפשי - היה בדעתו לברך אותו שיזכה הוא בברכת אברהם לנחול את הארץ, ולהיות הוא בעל הברית לאלהים כי הוא הבכור:
ונראה שלא הגידה לו רבקה מעולם הנבואה אשר אמר ה' לה ורב יעבוד צעיר, כי איך היה יצחק עובר את פי ה' והיא לא תצלה. והנה מתחלה לא הגידה לו דרך מוסר וצניעות, כי ותלך לדרוש את ה', שהלכה בלא רשות יצחק, או שאמרה "אין אנכי צריכה להגיד נבואה לנביא כי הוא גדול מן המגיד לי", ועתה לא רצתה לאמר לו "כך הוגד לי מאת ה' טרם לדתי" כי אמרה, באהבתו אותו לא יברך יעקב ויניח הכל בידי שמים, והיא ידעה כי בסבת זה יתברך יעקב מפיו בלב שלם ונפש חפצה. או הם סבות מאת ה' כדי שיתברך יעקב, וגם עשו בברכת החרב, ולו לבדו נתכנו עלילות